

visse andre Lovforslag, ikke var bleven ganstke korrekt fremstillet fra min Side. I den Anledning maa jeg ogsaa udbede mig lidt Opmærksomhed af det ærede Thing. Det forholder sig rigtig, saaledes som det ærede Medlem bemærkede, at dette Lovforslag oprindelig fra min Side var sat i Forbindelse med en Forandring i Toldtarifen. Men, som det ærede Thing vil erindre, var det dog ikke alene sat i Forbindelse med det siøstnævnte Lovforslag, men tillige med Lovforslaget om Skibs-fartsafgiften, der, saavidt jeg husker, som det da forelaa, vilde berøve Statskassen en aarlig Indtægt af c. 110,000 Rbd. Nu have Forhandlingerne medført, at man i Folkethinget fandt det rigtigere, da man dog ikke kunde faae Toldlovsforslaget særdigt, saa at benytte de $\frac{3}{5}$ af den forøgede Afgift, som der kunde være Tale om at indvinde ved den foreslaaede Brænderilov, til en fuldstændig Ophævelse af Skibsfartsafgiften. Naar man vil bedømme, om man derved er bleven i det oprindelige Spor, saa kommer det an paa, hvorvidt der kan siges at være nogen virkelig naturlig Sammenhæng mellem en Lettelse i Toldafgiften og en Lettelse i Skibsfartsafgiften, og i saa Henseende tror jeg nu, at det ærede Medlem, der kun ganstke kort berørte dette Punkt, hvilket dog er meget væsentligt ved hele Sagen, fremsatte en Betragtning, som let kunde give Anledning til en ganstke urigtig Opfattelse af det hele Forhold. Han sagde nemlig, at den nuværende Skibsfagt bæres for omtrent Halvdelen af fremmede Rhedere, og at det dog var urimeligt, at vi skulde bringe noget videre Offer for at lette fremmede Rhedere denne Byrde. Jeg tror, at det ærede Medlem ved nærmere Dverveelse vil finde, at det ikke var nogen rigtig Maade at fremstille Sagen paa. Det kommer jo nemlig ved en Skat ikke egentlig an paa, hvem der udreder den, men derimod paa, hvem der tilsidst kommer til at betale den. Ligesaalidt som Tolden kan siges at hvile paa den Kjøbmand, der importerer en vis Vare, ligesaa lidt kan man sige, at Skibsfafgiften, navnlig saaledes som den er indrettet hos os, hviler paa Rhederen. Nei, Skibsfafgiften er i Virkeligheden en Told. Den betales efter Skibenes bestuvede Læste-

drægtighed, det vil sige, efter den Mængde Varer, som udløses af de Skibe, der komme hertil. Den adskiller sig imidlertid fra anden Told for det Første derved, at den kun betales af de Varer, der føres ad Søveien hertil, og ikke af dem, der føres over Landgrændsen, og for det Andet derved, at den aldeles ikke retter sig efter Varernes Art og Værdi, men alene efter deres Rumfang. Deraf bliver det altsaa en Folge, at naar der f. Ex. fra Pommern tilføes en Ladning Brænde hertil, saa betales der 24 Sk. i Afgift af hver Ton af det Brænde, der løses her. At dette fordyrer Brændet, tror jeg nu er fuldkomment klart. Det Samme gjælder, naar der føres en Ladning Mursten fra Flensborg hertil; saa bliver ogsaa hvert Tusinde Mursten belastet med en ikke ubetydelig Afgift, der vil virke paa samme Maade som en Toldafgift, kun at denne Afgift ikke falder ved Indførsel over Landgrændsen. Dog ikke nok hermed, saa er Skibsfafgiften ikke alene at sammenligne med en Indførselstold, men den er tillige at stille i Sammenligning med en Udførselstold, idet den betales ikke alene af den Varemængde, der indføres hertil, men ogsaa af den Varemængde, der udføres herfra. Dersom en Brændeproducent eller en Murstensproducent eller en Kornproducent her i Landet vil til Everig eller til Pommern, eller hvorhen man nu vil, udføre en Ladning af sin Vare, saa maa han betale en Afgift af, hvad han saaledes indskiber til Udførsel, og det en Afgift, som ikke retter sig efter Varens Art og Værdi, men udelukkende efter dens Volumen. Jeg tror, at de Herrer, naar de ret komme ind i, hvad Skibsfafgiftens Betydning er, ville se, at det altsaa virkelig forholder sig saaledes, at der er en meget nær Sammenhæng mellem Toldafgiften og Skibsfafgiften, samt at der tillige ligger en meget god Begrundelse af navnlig at opgive Skibsfafgiften deri, at denne falder efter ganstke andre Grundsætninger end dem, som vi ellers følge ved Toldens Ansættelse, idet den nemlig svares efter Varernes Rumfang, hvilket er et Moment, som ellers ikke bliver taget i Betragtning ved Toldbestatning, og idet den dernæst vedligeholder, hvad vi ellers til stort Gavn for Landet fuldstændig have affkaffet, nemlig Udførselstold.